

جزوه ی سیستم عامل (جبرانی)

استاد فاطمه نجفی

مدیر وبلاگ:

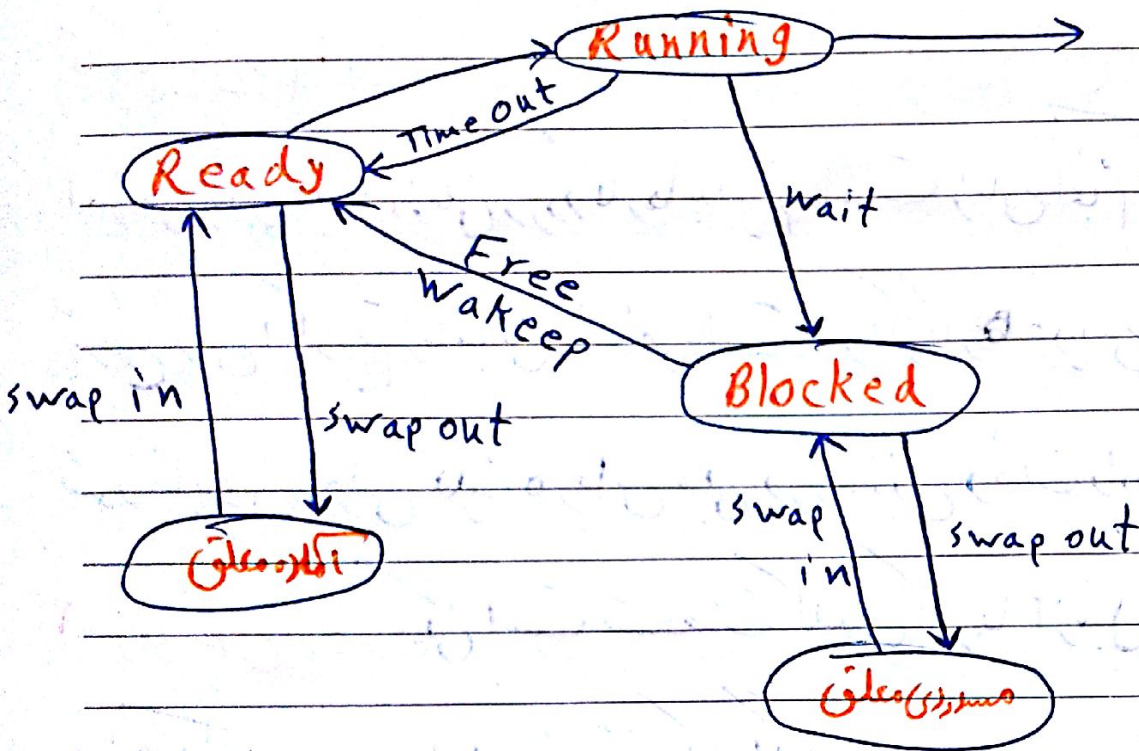
مهران مولایی

m-molaei.mihanblog.com

سیستم عامل (جبرانی)

Year:..... Month:..... Day:.....

Subject:.....

زمان بندی: هدف از تخصیص پردازنده ها به فرایندها در طول زمان است به گونه ای که هدف های سیستم عامل برآورده شود.

انواع زمان بندی: ۱- زمان بندی انحصاری: هنگامی که پردازنده در اختیار یک فرایند قرار گرفت آن قدر در اختیارش باقی می ماند تا فرایند به انجام برسد یا عمل I/O رخ دهد.

۲- زمان بندی غیر انحصاری: هنگامی که زمان بندی سیستم عامل پردازنده را بین فرایندها واکدار کرد می تواند بر طبق الگوریتم های زمان بندی بر خلاف میل فرایند پردازنده را از فرایند پس بگیرد.

تقسیم بندی دوم:

۱- زمان بندی است: از زمان ورود کارها به سیستم مدت زمان انجام آن ها قبل از

شروع برای الگوریتم زمان بندی مشخص است و اگر کارها جدیدی وارد سیستم

شود تا پایان اجرای کلیه کارهای قبلی در زمان بندی در حالت داده نمی شود.

۲- زمان بندی پویا: ممکن است مشخصات کلیه کارها از قبل مدت زمان

انجام آنها در زمان اجرای برنامه تغییر کند اگر کار جدیدی وارد سیستم شود در هنگام

اجرای کارهای قبلی ممکن است در زمان بندی در حالت شود.

تقسیم بندی سوم:

۱- زمان بندی قطعی: هر بار که الگوریتم زمان بندی برای تعداد فراکننده یا تعداد کار ثابت

تکرار می شود یک جواب بدست می آید مثال: $fz - RR - HRN$

۲- زمان بندی غیر قطعی: در هر بار اجرای الگوریتم زمان بندی ممکن است جواب بهای

متفاوتی بدست آید مانند الگوریتم رتبه بندی.

انواع سیستم های چند پردازنده ای:

از دیدگاه نرم افزار می توان در دسته مقارن و نامقارن تقسیم می شود.

مقارن: در این سیستم ها تمامی پردازنده ها دارای نسخه یکسانی از سیستم عامل هستند و در هنگام نیاز با هم ارتباط برقرار می کنند.

نامقارن: در این سیستم ها یا هر پردازنده سیستم عامل خاص خودش را دارد و یا اینکه یک سیستم عامل به بخش های شکسته شده و هر بخش روی یک پردازنده اجرا شود.

مزایای یک سیستم چند پردازنده ای: ۱- افزایش سرعت (به علت وجود اجرای موازی برنامه ها)

۲- افزایش قابلیت اطمینان (در صورتی که برای یک پردازنده پردازنده های دیگری تواند)

این کار را انجام دهند) ۳- کاهش نسبت هزینه به کارایی

مقایسه سیستم های چند کامپیوتر با چند پردازنده ای: ۱- هر دو سیستم به روش INAD

(چند داده - چند دستور) عمل می کند ۲- ارتباط میان فرایندها در سیستم های چند پردازنده ای

با استفاده از حافظه مشترک و در سیستم های چند کامپیوتری از طریق تبادل پیام صورت می گیرد

۲- سهولت قابلیت گسترش (در سیستم های چند کامپیوتری قابلیت گسترش بسیار راحت تر از

۴- روی سیستم های چند پردازنده ای یک نوع سیستم عامل وجود

دارد اما در سیستم های چند کامپیوتری روی هر کامپیوتر سیستم عامل متفاوت وجود دارد

۵- سرعت (سرعت در سیستم های چند پردازنده نسبت به چند کامپیوتری بیشتر است)

سیستم عامل های چند پردازنده ای: از جمله وظایف سیستم عامل سرورس (هی است

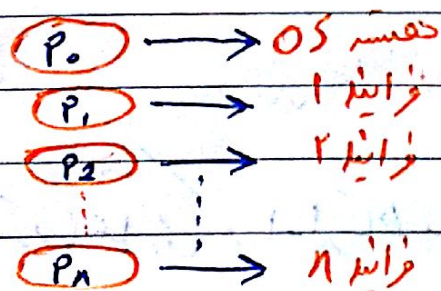
در واقع سرورس های سیستم عامل های چند پردازنده بین چند پردازنده توزیع می شود و یا

هر پردازنده یک یا چندین سرورس دارد

۱- **رئیس / مرئوس (مستری / slave) (master/slave):** در این روش همه سرورس

یک پردازنده قرار می گیرند و این پردازنده فرایندهای موجود را بر روی پردازنده های دیگر

توزیع می کند فرایندهای صورت موازی انجام می شوند در نتیجه سرعت اجرا بالا می رود، زمان

اجرا کاهش می یابد

۲- **وزشی های روش master/slave:** ۱- پیاده سازی و مدیریت آن بسیار ساده است

۲- قابلیت اطمینان پایین (باز کار افتادن یک پردازنده (پردازنده مربوط به همه)

فرایندهایی که نیاز به system call دارند هر زمانی که نیاز باشد همزمان ایجاد می شود زیرا که هاسی سیستم عامل بر روی تمام پردازنده ها قرار دارد.

روش سرپرست تساور: این روش ترکیبی

P_0 → File server

P_1 → Print server

از در روش قبل است ریزه هسته سیستم عامل

بر روی تمام پردازنده ها قرار دارد هر یک از سرورهای

P_n → memory server

سیستم عامل بر روی یکی از پردازنده ها قرار می گیرد.

ویژگی های روش فوق: نسبت به روش Master/slave جایی بیشتری

اشتغال می کند چون علاوه بر همه سرورهای سیستم عامل هر پردازنده یک ریزه هسته

نیز دارد. ۲- نسبت به روش سرپرست مجزا فضای کمتری اشتغال می کند چون

سرورهای هاتوزیع شده اند. ۳- تا حدودی از اجزای همزمان و موازی فرایندها استفاده می کند.

الگوریتم های زمان بندی است در چند دسته ای: الگوریتم های زمان بندی قابل

پس گرفتن مثل Bin packing، الگوریتم های غیر قابل پس گرفتن

مثل: SPT, LPT, RLPT, SLPT

معیارهای زمان بندی: ۱- میزان موازی سازی

$$\text{میزان موازی سازی} = \frac{\text{جمع کل زمانهای اجرا}}{\text{بزرگترین زمان}} = T_{\text{FT}}$$

$$\text{بهره داری CPU} = \frac{\text{زمان پردازش}}{\text{زمان کل}}$$

$$\text{تعداد کل کارهای انجام شده در واحد زمان} = \frac{\text{توان عملیاتی}}{\text{زمان کل}}$$

الگوریتم زمان بندی است قابل پس گرفتن Bin packing: یک الگوریتم

قابل پس گرفتن: در این روش به هر پردازنده حداکثر زمانی به اندازه

FT_{opt} داده می شود.

$$FT_{\text{opt}} = \max \left\{ \sum \frac{T_i}{n}, \max(T_i) \right\}$$

مجموع طول کارها
تعداد پردازنده ها

طول بزرگترین کارها

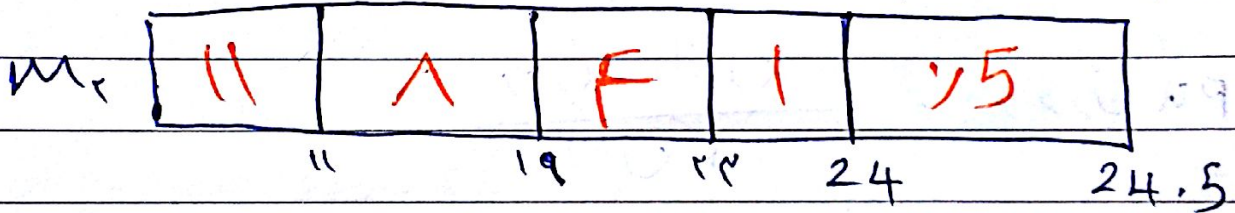
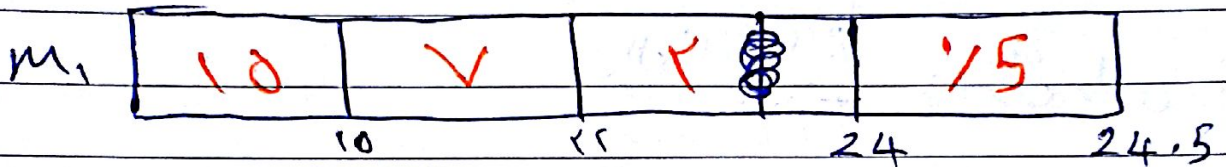

سوال: زمان کارهای موجود در سیستم عبارت اند از $T_i = \{15, 11, 8, 7, 6, 2, 1, 1\}$

$$m = 2$$

$$FT_{opt} = \max \left\{ \frac{15 + 11 + 8 + 7 + 6 + 2 + 1 + 1}{2}, 15 \right\}$$

$$FT_{opt} = \max \{24.5, 15\} = 24.5$$

SPPT (Shortest processing Time): یک الگوریتم غیر قابل پس گرفتن است

کارها را در این الگوریتم بر اساس زمان اجرایشان به ترتیب صعودی مرتب

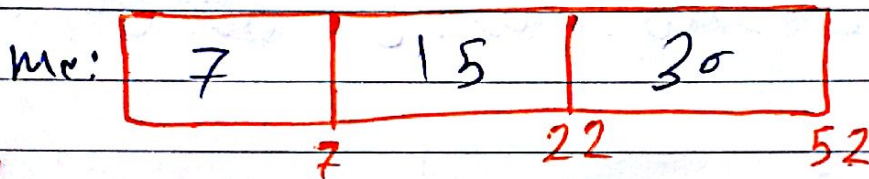
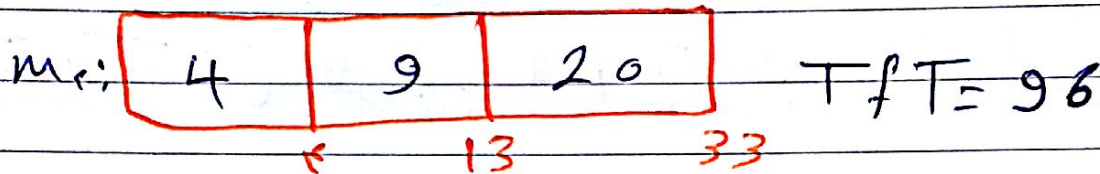
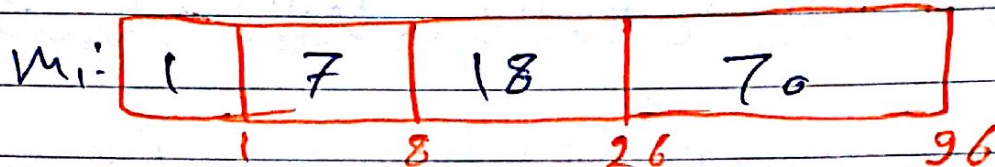
می کنیم. کوچکترین کار را در اولین پردازنده آزاد قرار می دهیم و کار بعد را

در پردازنده آزاد بعدی قرار می دهیم. اگر تمام کارها زمان بندی شود

مثال: ده کار موجود در یک سیستم با ۳ پردازنده عبارت اند از:

$$T_i = \{1, 4, 7, 7, 9, 15, 18, 20, 20, 70\} \quad m=3$$

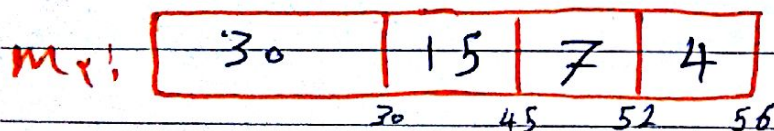
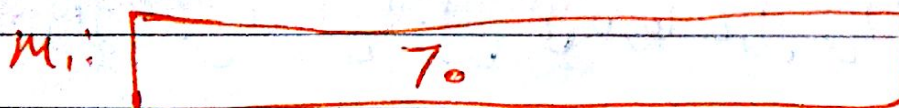

SPT (Shortest Processing Time) : همانند الگوریتم LPT (Largest processing Time) Longest

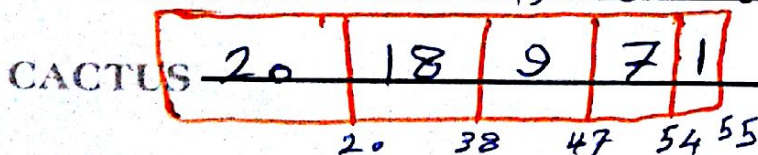
می باشد باین تفاوت که بصورت نزولی مرتب می کنیم و اولین بار بزرگترین را انتخاب می کنیم برعکس SPT می باشد زمان انتظار از SPT بیشتر است ولی در کل

$$T_i = \{70, 20, 20, 18, 15, 9, 7, 7, 4, 1\}$$

نسبت به SPT کمتر است زمان T f T
راک مقس می دهد.

$$TfT = 70$$

RLPT: به الگوریتم غیر قابل پس گرفتن است

کارها را بر اساس زمان اجرایشان بصورت نزولی مرتب می کنیم، بزرگترین کار

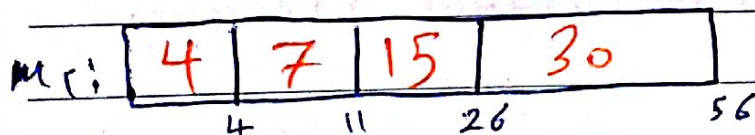
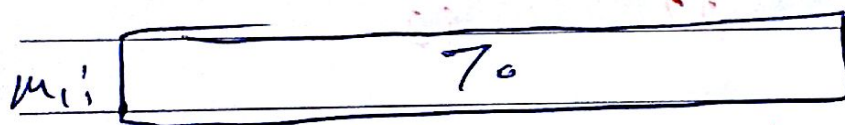
در اولین پردازنده اگر قرار می گیرد کار بعدی در پردازنده اگر از بعدی والی اگر

تا کارها زمان بندی شود برای هر پردازنده لیست کارهای اجرای معکوس می شود.

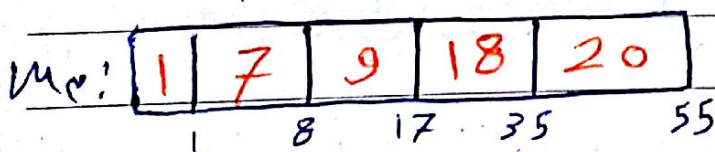
TFT این الگوریتم با **TFT** الگوریتم **LPT** برابر است

و اما زمان اجرای بهتری تولید می کند و عملی هم هست.

مثال علی:

$TFT = 70$

TFT: یکی از معیارهای زمان بندی ایستاد در سیستم های چند پردازنده ای است

عدالت زمان که برای اجرای کل کارها عادل می کند را **TFT** می گویند

LPT یا LSPPT : LPT به الگوریتم غیر قابل پس گرفتنی

است که ترکیبی از الگوریتم های LPT و SPPT است کارها را بر اساس

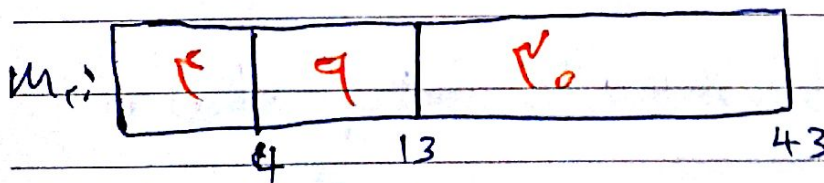
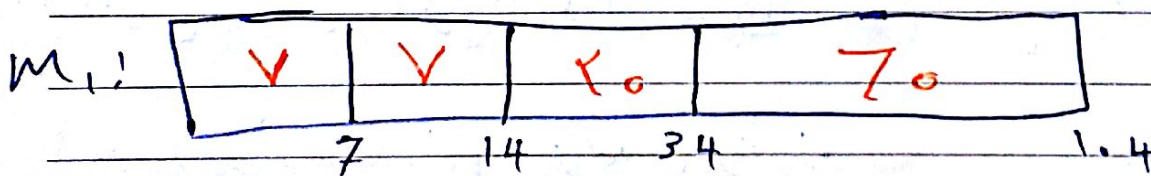
زمان اجرایشان بصورت صعودی مرتب می کند سپس به ترتیب کارها را به دسته های

m تایی تقسیم می کنیم و به ترتیب m آنها بصورت LPT زمان بندی می شود

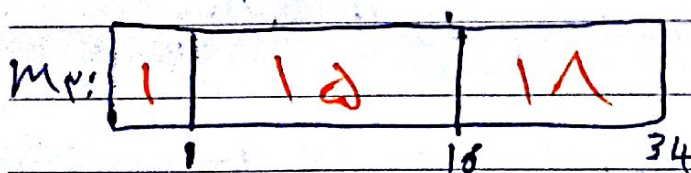
یعنی بزرگترین کار در اولین پردازنده، اگر از قرار می گیرد و کار بعدی در پردازنده

اگر از بعدی و الی آخر تا تمام m آنها زمان بندی شوند.

$$T_i = \{1, 4, 7, 7, 9, 15, 18, 20, 20, 70\} \quad m=3$$

$$TFT = 104$$

الگوریتم های زمان بندی پریا در سیستم های چند پردازنده ای : اشتراک بار

۲- زمان بندی گروهی : اختصاص پردازنده به فرایند : جداسازی سیاست از مکانیزم زمان بندی.

۱- اشتراک بار (الوجهی) : فرایندها وار در صف مشترک مابین پردازنده ها

می شوند پردازنده های بیکار آن ها را از صف پرسی دارند و اجرائی کنند. بعد از تمام شدن زمان در نظر گرفته شده برای هر یک از فرایندها (زمان بندی قابل پس گرفتن)

یا انجام فرایند یا انجام عمل 1/0 (زمان بندی غیر قابل پس گرفتن) فرایند دوباره

به انتهای صف می روند و پردازنده ای که بعد از انجام شدن فرایندش آزاد شده فرایند بعدی را از صف برای اجرا شدن بردارد.

ویژگی این الگوریتم : همیشه پردازنده ها بطور متوازن در حال کار کردن هستن

و معمولا پردازنده بیکار نداریم. صف مشترک هرگونه می تواند پیاده سازی نمود و به

روش های مختلف زمان بندی کرد. مدیریت صف مشترک ساده است.

صف مشترک نفس یخانی است که ممکن است باعث ایجاد گلوگاه شود.

۲. **الگو رستم زمان بندی گروهی:** گروهی از فرایندها که با هم ارتباط بیشتری دارند باید فرایند به همراه نخ های آن با یکدیگر زمان بندی شده و هم زمان به گروهی از پر دارنده ها تخصیص داده شده و یا از گروه گرفته می شوند.

۳. **الگو رستم اختصاص پر دارنده به فرایند:** گروهی از فرایندها که با هم ارتباط

بیشتری دارند باید فرایند به همراه نخ های آن به گروهی از پر دارنده ها تخصیص داده شده اند هیچ گاه پر دارنده از فرایندی گرفته نمی شود مگر اینکه فرایند تمام شود و سرعت بالای ورود چرخ تعویض فرایند داریم. عیب بزرگ این روش یکبار بودن پر دارنده و کاهش بهره وری پر دارنده است.

۴. **جداسازی سیاست از ماکزیم زمان بندی:** یک ایده کلی است و ربطی به زمان بندی ندارد.

ماکزیم طریق پیاده سازی سیاست است. مثلاً سیاست زمان بندی را مشخص می کنند که زمان بندی بصورت است با شد یا پویا. اما ماکزیم آن مشخص می کنند برای سیاست در نظر گرفته شده از چه روشی استفاده می شود.

سوال: یک سیستم تک پردازنده ای با زمان بالاترین نسبت پاسخ HRN دارد.

نظر بگیرید در صورتی که وایندها با زمان های اجرای ۲، ۷، ۳ و ۳ و ۲ و ۳

نسبت در زمان های ۵، ۱، ۳، ۵، ۷ وارد سیستم شوند کدام وایندها

آخرین وایندها اجرای فراوانی دارند.

وایندها	زمان اجرا	زمان ورود
A	6	0
B	7	1
C	3	3
D	3	5
E	2	7

A	C	D	E	B
6	9	12	14	21

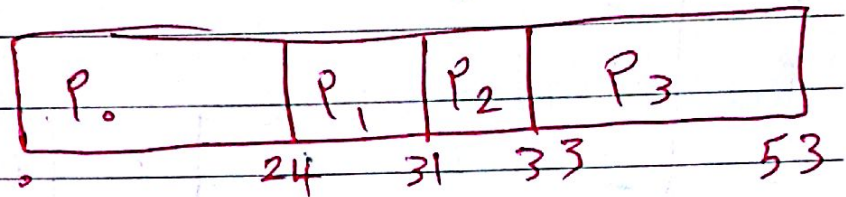
$$\text{اولویت} = \frac{\text{زمان سرویس} + \text{زمان انتظار}}{\text{زمان سرویس}}$$

فکس: فرایندهای زیر را در نظر بگیرید و با استفاده از زمان بندی FCFs

متوسط زمان پاسخ را بدست آورید؟

فرایندها	زمان اجرا
P ₀	24
P ₁	7
P ₂	2
P ₃	20

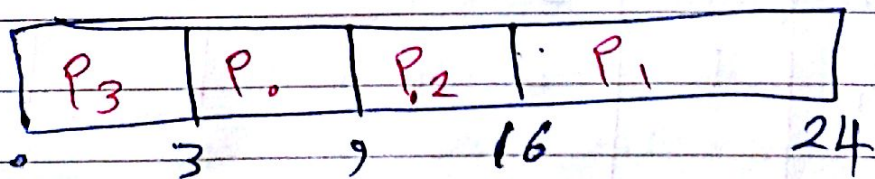

$$\text{متوسط زمان پاسخ} = \frac{24 + 31 + 33 + 53}{4} = 35.2$$

فکس: فرایندهای زیر را در نظر بگیرید و با استفاده از زمان بندی FZK (الغصا)

متوسط زمان انتظار را حساب کنید!

فرایندها	زمان اجرا
P ₀	6
P ₁	8
P ₂	7
P ₃	3

$$\begin{aligned} P_0 &= 9 - 0 - 6 = 3 \\ P_1 &= 24 - 0 - 8 = 16 \\ P_2 &= 16 - 0 - 7 = 9 \\ P_3 &= 3 - 0 - 3 = 0 \end{aligned}$$

سیستم عاملی از روش SJF (انتخابی) استفاده می کند؟

با زمان تعویض ۱۸۵ میکروثانیه انتظار برای چهار فرایند زیر محاسبه کنید؟

فرایندها	زمان اجرا	زمان درورد
P ₀	5	0
P ₁	4	2
P ₂	2	4
P ₃	3	6

P ₀	P ₀	P ₀		P ₂	P ₃	P ₁
2	4	5	6	8	9	13

$\left\{ \begin{array}{l} P_0 = 3 \\ P_1 = 4 \end{array} \right.$
 $\left\{ \begin{array}{l} P_0 = 1 \\ P_1 = 4 \\ P_2 = 2 \end{array} \right.$
 $\left\{ \begin{array}{l} P_1 = 4 \\ P_2 = 2 \\ P_3 = 3 \end{array} \right.$
 $\left\{ \begin{array}{l} P_1 = 4 \\ P_3 = 3 \end{array} \right.$

نتیجه: SJF, SRT

فرایندها	زمان اجرا	زمان درورد
P ₀	0	8
P ₁	1	4
P ₂	2	9
P ₃	3	5

P ₀	P ₁	P ₀	P ₀
1	1	1	1

SJT

P ₀	P ₁	P ₁	P ₁	P ₀	P ₀	P ₂
1	2	3	4	1	1	1

MLFQ: یک سیستم با اولویت به سطحی رادر نظر بگیرد. اگر حرف اول (سطح اول)

از الگوریتم RR با کوانتوم زمانی ۸ و صف درم از الگوریتم

RR با کوانتوم زمانی ۱۶ و صف سرم با الگوریتم FIFO زمان بندی شود.

با توجه به جدول زیر میانگین زمان بازگشت و میانگین زمان انتظار را حساب کنید؟

فرایندها	زمان اجرا	کوانتوم: 8
P ₀	4	P ₀
P ₁	7	0 4 11 19 27 35
P ₂	12	16
P ₃	20	P ₂ P ₃ P ₄
P ₄	30	35 39 51 67
		Fifo
		P ₄
		67 73

در یک سیستم انحصاری از الگوریتم اولویت استفاده می شود فرایندهای

زیر رادر نظر بگیرد متوسط زمان انتظار، راندهای CPU، زمان پاسخ

و سران عملیاتی را حساب کنید؟ اولویت با عدد کوچک است و زمان ورود فرایندها

را عدد رادر نظر بگیرد.

اولویت	زمان اجرا	فرایندها
3	10	P ₁
1	1	P ₂
3	2	P ₃
4	1	P ₄
2	5	P ₅

۶، ۱، ۲، ۳

مثال: سیستم عاملی از الگوریتم زمان بندی صف چندگانه با فرضوری با دو انشوم های

مختلف به صورت $q = 2^{i-1}$ استفاده می کند. اگر فرایندها ابتدا وارد صف

اول با انشوم زمانی 1 میلی ثانیه شوند برای اجرای کامل بد فرایند با زمان اجرای 5

میلی ثانیه بایستی وارد چند صف مختلف شوند؟

$$q = 2^{1-1}$$

$$q = 2^{1-1} = 1$$

$$q = 2^{2-1} = 2$$

$$q = 2^{3-1} = 4$$

1 صف

2 صف

2 صف

جمع زمانی فرایندها:

دو فرایند یا مسئله از جمع مسائل یا همکاری با یکدیگر می‌توانند فرایندهای مسئله را به دو فرایند تبدیل کنند و به هر ترتیبی که اجرا کنند خروجی نهایی هر دو همواره یکسان است. ولی دو فرایند همکاری برهم اثر دارند و اینکه CPU چگونه و به چه ترتیبی و در چه زمانی‌ها بین آن دو سوئیچ کنند در ایجاد پاسخ نهایی تأثیر دارد.

مثال: دو فرایند P_1 و P_2 بصورت هم‌روند اجرای شوند و یکسان اجرای یک **بهرت** interleaved و جدا دارد.

(interleaved: به این معناست که در هر زمان که نوبت به هر یک می‌رسد)

به فرایند دیگر وجود دارد) در صورتی که مقدار اولیه متغیر برابر A صفر باشد

بعد از اجرای کامل دو فرایند مقادیر A, B و C چه خواهد شد.

$$a = 0$$

$$\frac{P_1}{a=1}$$

$$\frac{P_2}{b=a}$$

$$c=a$$

$$c=a$$

اجرای کامل	اجرای در	اجرای سر
$P_1 \rightarrow a=1$	$P_2 \begin{cases} b=0 \\ c=0 \end{cases}$	$b=0$
$P_2 \rightarrow \begin{cases} b=1 \\ c=1 \end{cases}$	$P_1 \Rightarrow a=1$	$a=1$
CACTUS		$c=1$

مثال: فرض کنید مقدار شمارنده C در حال حاضر برابر ۵ باشد و پردازشی فای
نویز کننده و مصرف کننده C: $C = C + 1$ و $C = C - 1$ را همزمان اجرا کنند. پس از
اجرای متغیر C ممکن است ۵ یا ۶ شود. ولی نتیجه درست
فقط مقدار ۵ می باشد. روش زیر نمونه از اشتباه C می باشد.

$C = C + 1$

mov Ax, C

$Ax \leftarrow 5$

Add Ax, 1

$Ax \leftarrow 6$

mov C, Ax

$C \leftarrow 6$

$C = C - 1 \rightarrow$

mov Bx, C $\rightarrow Bx \leftarrow 6$

sub Bx, 1

$Bx \leftarrow 5$

mov C, Bx

$C = 5$

فصلی که CPU بین فرآیندهای تولید کننده و مصرف کننده سوئیچ می کند ممکن است
ترتیب ورودی را برآورد. نهایتاً متغیر C برابر مقدار نادرست ۴ می شود.
دلیل رسیدن به این جواب نادرست این است که اجازه داده ایم هر دو فرآیند

متغیر ۲ بطور هم زمان دسترسی داشته باشد. برای جلوگیری از این مشکل باید کاری کنیم که تفاوت پروازش در یک زمان بتواند متغیر مشترک را دستکاری کند.

حالت این تفسیر به نوعی هم زمانی فراگیر داریم.

نقص بحرانی ۱: ناصیه‌ای که در آن ۲ یا چند فرایند به هم می‌زنند داده‌های اشتراکی کار می‌کنند.

و چون دسترسی هم زمان فراگیرها به داده‌های اشتراکی باعث خطایی شود: برای جلوگیری از این خطا ^{مشکل} دسترسی انحصاری (انحصاری متقابل) مطرح می‌شود.

انحصار متقابل یعنی در هر زمان فقط یک فرایند می‌تواند به داده‌های اشتراکی دسترسی داشته باشد.

۵. راه حل مشکل ناصیه بحرانی:

۱- راه حل نرم افزاری ۲- راه حل سخت افزاری ۳- راه حل سیستم عامل و ابزارهای هم زمانی

۴- حمایت سخت‌افزاری زبان برنامه نویسی ۵- تبادل پیام

یک راه حل برای مشکل ناصیه بحرانی باید ۲ نیاز زیر را برآورده نماید:

۱- دو به دو ناصیه‌کاری (انحصار متقابل): اگر فراگیر ۱ در حال اجرای ناصیه بحرانی خود

باشد در آن مدت هیچ فراگیر دیگری نمی‌تواند در ناصیه بحرانی اش اجرا شود.

CACTUS

۲- نکته: اگر هیچ فزاینده‌ای در نامه برای خود نباشد و فزاینده‌های دیگر تمایل به ورود به نامه برای خود را داشته باشند، فقط آن فزاینده‌هایی که هنوز به بخش برای رسیدن اند می‌توانند در تقسیم لای در باره اینکه کدام فزاینده‌ها به نامه برای خود وارد شوند شرکت کنند.

۳- انتظار محدود:

برای تعداد دفعاتی که به فزاینده‌های دیگر اجازه داده شود وارد نامه برای خود شود باید حدی وجود داشته باشد، این محدودیت باید بعد از اینکه یک تراکبه تقاضای برای ورود به نامه برای این را درخواست کرد و قبل از پذیرش آن درخواست انجام شود.

رابطہ مانی
زعم اور ایزی

اولیٰ نکلائی :

```
int turn = 0;
```

P₀

```
while (turn != 0)
```

```
/* do nothing */;
```

```
/* نہ کرنا */;
```

```
turn = 1;
```

P₁

```
while (turn != 1)
```

```
/* do nothing */;
```

```
/* نہ کرنا */;
```

```
turn = 0;
```


اولین تلاش فراگیری که می‌خواهد بخش برای خود را اجرا کند ابتدا معضله‌ای **turn** بررسی می‌کند. اگر مقدار **turn** مساوی شماره این فراگیر باشد در این صورت آن فراگیر وارد ناصیه برای خود می‌شود. در غیر این صورت مجبور است صبر کند. فراگیر منتظر عمل خواندن مقدار **turn** را اگر کنار می‌کند تا مجاز به ورود به ناصیه برای خود شود این رویه را انتظار مشغول می‌نامیم. بنابراین هتلاوی که این فراگیر منتظر فرصت خود می‌باشد، مشغول است.

* این خاصیت الحاق متقابل را تضمین می‌کند اما آسانسور دارد.

۱- فراگیرها در استفاده از بخش‌های برای خود باید دقیقاً متناوب و یک‌دور میان عمل کنند. بنابراین سرعت اجرا به وسیله فراگیر

کنترل هدایت می‌شود.

۲- اگر فراگیری با شکست مواجه شود چه در بخش برای خود چه در خارج بخش برای دیگران فراگیر دیگر را مورد می‌کند.